

Више нисам сигуран да ли се то Александар Вучић догодио Србији или се, пак, Србија догодила њему..?

Баш онаква по мери нечовека спремног да жртвује све и сваког зарад голе и бедне власти, не марећи шта ће од Србије остати за њим.

Нема ово слово никакве везе са изборима, но са избором који морамо направити јер задњи је час!

Избором да Јуди ни по коју цену не дозволимо велеиздају, јер готово је, само потпис бедника фали на тапију вечног проклетста Србије уколико оћутимо, уколико утекнемо у збег мрака у којем ћемо чучати док све не прође, а кад прође- неће бити ничега то ћемо познати...

Немамо никаквог права да се лажемо како од нас ништа не зависи, како се ни за шта не питамо, како бедник испуњава агенду прљавог Запада и ми ту не можемо ништа до да посматрамо како оно о чему с највећом љубави певамо нестаје ко јефтине стих певаљке са кафанског стола.

Не пристајем, по цену главе, наносио сам је се, вала, да будем генерација која ће се у срамоти прећуткивати!

Коју неће својатати ни преци нити потомци.

Која ће живети бремене своје бруке, ћутње, страха...беживотна и невакрсна.

Ништа нећемо бити до сенке без људи за њима.

Не пристајем да ни напрстак Косова и Метохије разграничимо ни за шта, без са небом!

Нема поделе, нема Вучићевог (нити било чијег) кусурања са Србијом, оном од чега је саткана и без чега може потрајати али не може постојати- Косовом и Метохијом!!!

Не иде Јуда у Вашингтон не знајући шта га тамо очекује, као што тврди, већ да са оном звери крвавом Хашимом Тачијем целива скуте везиру и понизно упита треба ли још колико Србије да раскрчми?!

Не иде да се “бори” за “највише што можемо да добијемо” већ да договори цену за највише што може да да!

Нема шта да се бори за највише што можемо да добијемо, јер добија се туђе а своје се не да!

Никада, никоме, ни по коју цену!

Пристанемо ли да нам се бедник “избори” за највише што може- пристали смо да довека будемо чопор проклетих луталица, туђини на својему, незнанци деци и крвници очевима!

Куку и земљи под коју ћемо и небо на које ћемо- нигде смираја неће бити за Србина који је пристао да види само што може да догледа...

Први ћу проклетати себе да ме моје Јана и Ива презру и никада не помену ко оца ако дозволим да им дечанске висине буду недостижне, грачанички смирај- неутешан, хочанско јутро- несвановно, пећко кандило- згасло, самодрешка причест- непокајна...

Све зависи од нас, добри и вољени народе мој!

Јуда тргује Србијом онолико колико нас је убедио да распродаје поњаву а не ћивот...

Метри и разрезује онолико колико смо спремни да прећутимо гробове међаше...

Крчми колико у страху верујемо да смо ми направили цех и да немамо чиме да платимо до колевком!

Нема и не може бити никаквог референдума којем се нада, одавно се Србин казао првом камену Пећке патријаршије и Љевишкој посестрими!

Ништа је у венама крви колико је у гробној и плодној заветовини!

Ништа нас је на земљи колико нас је под њом и ништа под небом колико на њему!

Пострадалих за Косово и Метохију, да знамо одакле смо и ако се кад колебамо куда ћемо...

Нека се Вучић догодио Србији, но не смемо дозволити да се Србија догоди Вучићу-познати нећемо оно што за њим остане!

Све зависи од нас, од нашег избора: дозволимо ли велеиздају- Вучић ће бити оно најбоље у нама.

Трајаћемо, али никада више- постојати!

(Два у један)

